

EPOCA de Aur

REVISTĂ DE FAPT · SPE-
RANTA · ȘI · CONVINGERE



BCU-Cluj / Central University Library Cluj

EPOCA de AUR

Vol. III. Duminică 1 Iunie 1924 No. 11.

POLITICE ȘI SOCIALE

Nepăsarea nebunilor	539
Pentru ce se revoltă oamenii	544

ȘTIINȚĂ ȘI DESCOPERIRI

Teoria electronilor	542
Spre un mai bun serviciu sanitar	545

CULTURĂ ȘI IGIENĂ

Ceva despre nașteri	546
Holera (cholera)	547

RELIGIE ȘI FILOSOFIE

Fiind cerul și pământului clătinat	547
--	-----

OGLINDA LUMII

Un caz rar de longevitate	552
Belgia introduce „telegrame de lux“	552
Mediul Guzik demascat	552
Terenul alunecă în Spania	552
Cel mai mare submarin	551
Libertatea culturii	551

Duminică 1 Iunie 1924
Volumul III * Nrul 11.



Apare tot a două Duminică
în Cluj, Strada Nicolae
Filipescu n-rul 10 * * * *

Abonamente: pe un an 75 lei, pe
jum. an 40 lei, Exemplarul 3 lei.
În America pe an \$ 1,00. Ex. 5 cents



EPOCA de AUR

Vol. III. Duminică 1 Iunie 1924 No. 11.

POLITICE ȘI SOCIALE

Nepăsarea nebunilor	539
Pentru ce se revoltă oamenii	544

ȘTIINȚĂ ȘI DESCOPERIRI

Teoria electronilor	542
Spre un mai bun serviciu sanitar	545

CULTURĂ ȘI IGIENĂ

Ceva despre nașteri	546
Holera (cholera)	547

RELIGIE ȘI FILOSOFIE

Fiind cerul și pământului clătinat	547
--	-----

OGLINDA LUMII

Un caz rar de longevitate	552
Belgia introduce „telegrame de lux“	552
Mediul Guzik demascat	552
Terenul alunecă în Spania	552
Cel mai mare submarin	552
Libertatea cultului	551

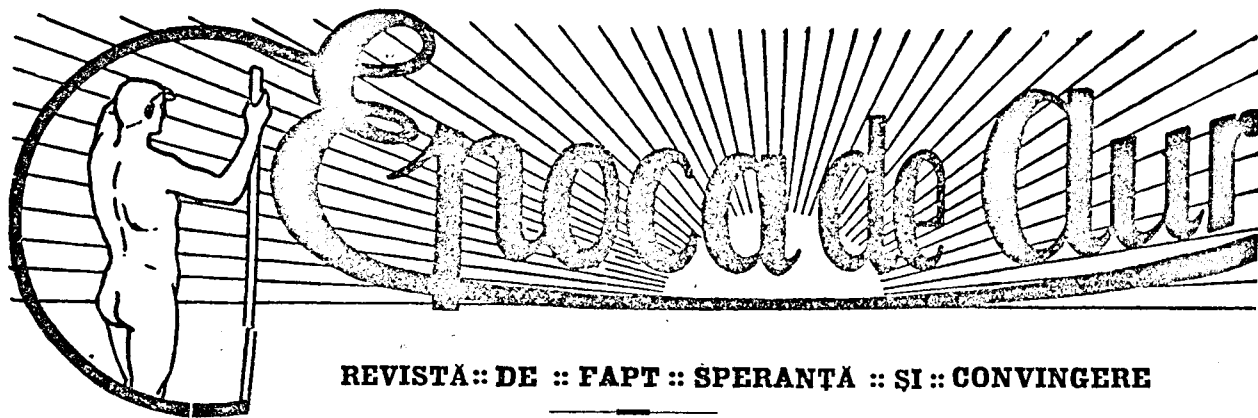
BCU Cluj / Central University Library Cluj

Apare tot a doua Duminică în Cluj,
Strada N. Filipescu 10. — Telefon 4-46.

Redactor *J. B. Sima*

Abonamente: pe un an 75 lei,
pe jumătate de an 40 lei.
Numeri singuratici 3 lei exemplarul.
În America: pe un an 1 dolar.
Numeri singuratici 5 cents exemplarul.

Toate scrisorile și abonamentele să se
facă pe adresa „*Epoca de Aur*“
Strada N. Filipescu 10. *Cluj*



REVISTĂ :: DE :: FAPT :: SPERANȚĂ :: ȘI :: CONVINȘERE

A P A R E T O T A D O U A D U M I N E C Ț A * * * * *

Vol. III.

Duminică, 1 Iunie 1924.

No. 11.

NEPĂSAREA NEBUNILOR

O PROPUNERE PENTRU DESCURCAREA ÎNTREBĂRII SOCIALE

NICIODATĂ n'a avut istoria lumii de descursat probleme atât de încurcate, ca în timpul nostru. Probleme la a căror descursare să pretinde o înțelepciune mai înaltă, și la cari chiar și atunci rezultatul rămâne în dubietate. Să privim odată și să ne cugetăm. Va fi pentru avantajul nostru. Trebuie să observăm că epoca noastră între toate epocile din istoria lumii are de notat înaintările cele mai bogate și mai binecuvântătoare. Agricultura, aproape în toate țările, a făcut înaintări admirabile. Prin corcitură, selecțiune și altoire să producă fructele cele mai costisitoare, cât și zarzavatele cele mai variate, ce lumea, de șase mii de ani, a putut să vadă. Aceste sunt plantate în unele ținuturi pe o așa mare întindere a țării și în o atare prisosință, încât o mare parte din populație își află hrana într'însele cu îndestulare.

Tot în acest timp vedem cele mai admirabile mijloace de călătorie și transport. Mijloacele vechi de transport—cai și cămile—sunt înlocuite prin mijloacele cele mai moderne și comode: trenuri și vapoare, cari pot duce produsele celui ce le întrebunțează repede și cu ușurință, ori unde ar locui el pe acest pământ. Fructele Californiei ajung la Anglia și până la statele cele mai de nord; meriele din Scoția ajung la țărmurile Oceanului pacific, așa sunt furnisate produsele din toate părțile pământului, acolo, unde este întrebare după ele, și așa sunt tuturor de ajuns.

La fel s'a dezvoltat industria, departe peste cutezanța visurilor străbunilor noștri. Mai departe s'a ușurat lucrul gospodinelor prin renovarea uscatelor de bucătărie. Invențiunea feluritelor instrumente de tot felul de chip și formă, unde ele să pot întrebunța sau folosi, a făcut lumea o adevărată țară a poveștilor, cum aceasta abea s'a putut visa în timpurile vechi. Lipsește nu-

mai posibilitatea de aplicațiune a acestor invențiuni pentru a se putea face folositoare tuturor oamenilor de pe pământ, altcum în cel mai scurt timp ar fi pământul înșchimbat într'o țară miraculoasă, unde să află totfelul de ușurăți și comodități pentru viață, ce numai să pot cugeta.

Totuș și aceasta să va întâmpla și încă în curând; căci dacă aceasta, în anumite părți ale pământului, este fapt îndeplinit, de ce să nu fie cu puțință peste tot?

Vapoarele și trenurile fac posibil ca să ajungă toate invențiunile pe feluritele teritorii în toate părțile lumii și din ce în ce mai mult să devie pentru binele tuturor. Camioanele aduc produsele pe drumul cel mai scurt și dela producător la consumator, dela țară la oraș și dela oraș la țară. Telefonul și telegraful—și ambele fără fir—din nou, ușurează comanda și liferarea sau furnizarea. Să ne cugetăm că toate acestea aranjamente mobiliare de fapt ușurează circulația, încât deja astăzi ar forma lumea într'un paradis de fericire și de bună stare.

Și totuș nu vedem decât greutate pe greutate! Noi vedem de exemplu lumea în deplină posibilitate de a expedia și totuș adesea e cu neputință producătorului de ași permite ca produsele sale să ajungă în mâna consumatorului. În diferite regiuni ale Americii să strică o multime de fructe, din cauza că plantatorii nu le pot expedia, pe când în alte părți ale lumii să plătesc prețuri fabuloase pentru mijloacele de trai.

În Argentina și alte state ale „lumii noi”, cerealele să folosesc ca hrană pentru vite și ca combustibil [material de ars], pe când în Europa milioane de oameni rabdă foame.

Dar aceasta nici într'un chip nu dovedește, că binecuvântările amintite mai sus sunt nefolositoare sau fără înrăurire.

Lipsește numai posibilitatea de aplicațiune a tuturor acestor binecuvântări admira-

bile. Ele sunt ca o mașină miraculoasă nou instalată care încă nu funcționează, în urma căreia încă nu s-a produs nimic. Mecanicul nemvățat în construcția ei va sta lângă ea și adesea va cugeta că niciodată nu va produce o producție fructuoasă. Dar mecanicul de profesie, totuși, în nici un chip nu este descurajat prin introducerea acestor tulburări; pentru el aceasta este numai o întrebare de timp, până când vor fi acestea lipsuri și tulburări în funcțiune și el știe că atunci mașinaria va funcționa splendid. Tocmai la fel e situația cu toate invențiile și binecuvântările timpului nou. Când vor funcționa toate ca o mașinarie puternică a unui ceas sau orologiu bine regulat, atunci va fi splendid pe pământ.

Astăzi, în Statele-Unite de pildă, situația e următoarea: Milioane de muncitori caută lucru și nu află. Sute de proiecte de electricitate stau pe hârtie, dar lipsesc paralele pentru a-le duce la îndeplinire. Comercianții doresc a vinde, dar în zadar, poporul nu are parale. Cu bucurie ar lucra fiecare și ar câștiga, pentru a putea cumpăra, dar nu este lucru. Proprietarii de fabrici ar da bucuroși de lucru, dar capitaliștii au retras banii și refuză de ai pune iară în circulație, din cauza că ei să tem, că nu vor fi în siguranță. Ori din care punct de vedere am privi lucrurile liniile conduc totdeauna înapoi la Capitalism. Iar până când uriașii financieri luptă pentru ași menține și înmulți puterea, aceasta merge așa departe, încât interesele poporului în această luptă sunt periclitate, ceea ce iară primejduiește siguranța capitalului.

Situația bună pentru omenire e direct împiedecată și ținută îndărăt; pentru că, cu toate că aceste binecuvântări s-au înmulțit ca niciodată înainte de aceasta, totuși prinții puternici ai dolarilor caută ca binecuvântările și fructul acestor invenții să vie tot în buzunarul lor propriu, în loc—după cum aceasta le stă în putere—să facă ca acestea să fie spre binele general—a masei poporului.

Când vor înceta puternicii aceste, de-a trece peste avantajul celor mai puțin favorizați? „O, voi fii oamenilor! până când mărirea mea va fi spre batjocură? Până când veți iubi desărtăciunea, și veți căuta minciuna?” Până când veți schimba binecuvântările lui Dumnezeu în blăstăm?—Psalm 4:3.

Cred puternicii acestui pământ încă mai departe, că aceasta le va fi spre binecuvântare, dacă apasă și țin în lipsă pe semenii lor? Pentru ce nu voesc șefii comerțului și a lumii de finanțe să învețe lecția din revoluția franceză, rusă și americană? Cât de imprudent sau neprevăzător este modul de experiență a acestor prinți ai finanțelor!

În puterea lor stă de a ferici omenirea cu binecuvântările timpului nou. În puterea lor stă de a pune în lucrare milioanele de muncitori fără de lucru, pentru a face valoroase cele mai moderne invenții, și a le face în adevăr folositoare omenirii. Ei ar putea fi cei mai mari binefăcători ai omenirii! Dar înloc să facă aceasta, ei își trag mâna înapoi și prin aceasta să încarcă cu blăstăm milioanele de oameni, cari sunt mai puțin privilegiați ca ei. Și lor le sună cuvântul profetului lui Dumnezeu din Psalm 2:10. „Și acum regilor [mai marilor] pământului înțelepțiți-vă, învățați-vă judecători ai pământului!” Ce veți avea în sfârșit din bogăția atât de mult îngrămădită, când masele poporului nemulțumit să vor ridica și vor mătura legile și ordinele ca în Rusia? Și dacă cuvântul profetic al Apost. Iacob trebuie să se împlinească asupra voastră: „Veniți acumă cei care sunteți bogăți, plângeți jălându-vă de muncile ce vin peste voi! Bogăția voastră a putrezit și vestmintele voastre au fost mâncate de molii. Aurul vostru și argintul sunt pline de rugină și rugina lor [zăcerea fără nici un fruct a capitalului] va fi dovadă în contra voastră și ca focul va mânca trupurile voastre [ca în Rusia]. Văți adunat comoară în zilele d'apoi! Iată plata lucrătorilor cari au secerat țarinile voastre, plata ce rămâne în urmă strigă dintre voi, și strigătele secerătorilor au intrat în urechile Domnului Sabaot. Văți desfătat pe pământ și văți desmerdat, ați hrănit inimile voastre în zi de înjunghere.”—Iacob 5:1-6.

Pentru aceasta, voi, oameni ai finanțelor, fiți pricepători și recunoașteți, că acum începe un timp nou, care cere dela voi o de tot nouă modalitate de experiențe. Voi aveți în mână mijlocul cu care să respingeți catastrofa amenințătoare. De la voi depinde ca epoca de aur să se poată introduce în lume fără prea multe suferințe și tulburări. Și afară de aceasta, fiind că totuși semnele timpului arată tot mai clar, că să începe o zi cu situații mai bune, să începe o nouă ordine de lucruri pentru popor, nu este aceasta o nebulie a lupta contra zorilor strălucitoare?

Totuși, cum ar putea prinții lumii de finanțe și de comerț a realiza acestea? O, desigur, aceasta să poate ajunge prin înmulțirea participării muncitorilor la fructul muncii. Există fabrici mari și moderne a căror conducători, s-au oferit voluntari, prin votul muncitorimii pentru ași stabili salariul și participarea în aceste. Se înțelege, aceste sunt cazuri foarte rari, dar întrebarea socială ar fi descurcată într-o clipă, dacă toți oamenii de finanțe ar fi dezinteresați și cu judecată. Dar situația s'a dezvoltat deja atât de mult, încât fiecare capitalist trebuie să stea serios înaintea întrebării:

Ce e mai înțelept, de a îndrepta acuma totul și radical, sau să lăsăm până la extrem?

Problema amintită mai sus ar putea fi repede descusată, dacă toți oamenii de finanțe din lume s'ar aduna cu hotărârea nemîșcătoare de a afla mijloace și drumuri, cum s'ar putea folosi marele capital al lumii mai mult spre binele omenirii, și cum ar putea muncitorimea fără de lucru și aceia, cari sunt folosiți pentru prepararea produselor păgubitoare, să fie puși în serviciul omenirii, ca toate invențiunile din epoca noastră [timpul nou] să se facă accesibile omenirii.

Trebue să se recunoască în general, că noi trăim la sfârșitul ordinilor vechi de lucru și lumea luptă pentru a se putea ținea în balanță după orgiile nebune de după război. E cum a zis profetul Isaia: „Pământul să clatină încoace și încolo ca cel beat.” (Isaia 24:20) Ordinea veche de lucruri nu poate fi nici cârpită dar nici din nou însufletită. Ordinea socială întâi a simpatizat cu muncitorii și a lăudat democrația lumii voind s'o asigure, iar după aceea s'a îndreptat după partea contrară și a sprijinit capitalismul—„el [pământul] să clatină [mișcă] în toate părțile, că mare este nelegiuirea lui peste el.” Ca și lui Cain, îi va fi pedeapsa prea mare pentru a o putea purta. „Fiindcă au urât știința, și frica lui Dumnezeu nu au ales-o; sfatul nu l-au voit și au desprețuit ori ce îndemn al meu, mănânce deci fructul urmării lor; și saturese din sfaturile lor. Căci pe cei proști înse-și fărădelegea îi omoară; și pe nebuni înse-și nepăsarea lor îi perde.”—Proverbe 1:29-32.

Libertatea răsărindă

Cu cât ajung muncitorii la mai multă cultură, și cu cât să lărgesc cunoștințele mai mult, cu atât mai mult vor fi pretențiunile lor la viață. Ei cer locuințe mai bune și mai comode, mai mult timp liber, pentru a se putea bucura mai mult de viață și de produsele muncii lor. Aceste dorințe și cereri sunt îndreptățite și fiecare cercetător va recunoaște că aceste nu pot fi refuzate îndelung. Fiindcă toată bogăția să produce de ei și timpul înseamnă o anumită valoare! Dacă muncitorilor li s'ar socoti o mai mare parte din ele [produse], aceasta ar însemna, dela sine înțeles, un câștig mai puțin pentru dătorii de muncă, și așa am veni mai aproape de situația unde sălariul fiecăruia ar sta în comparație cu lucrul său. Dar anu-

miți capitaliști nici la un caz nu vor să se învoiască la o împărțire a venitului, din cauza că pe ei îi conduce egoizmul. Cugetul și purtarea lor, durere să îndreaptă numai la una: cum s'ar putea mări partea găștigului din prezent. O înaintare pe acest drum înseamnă o alergare cu capurile cătră un părete de fier; de oarece ziua a sosit, unde justiția să se pună în cumpănă și dreptatea sfoară de nivelare sau întrepărire. Ea nu să poate înlătura. Domnia egoizmului să apropie de sfârșit. „Până când veți judeca strâmb și veți fi părținitori ai celor nelegiuiți? Judecați pe cel sărac și pe cel orfan; celui apăsător și celui sărman faceți dreptate. Scăpați pe cel sărac și pe cel lipsit; mântuiți-i din mâna celor nelegiuiți.” Dar acești conducători astăzi sunt încă orbi și nu pot vedea de loc, că conducerea lor e la sfârșit. Profetul lui Dumnezeu le spune: „Ei nu cunosc nici nu înțeleg, umblă în întunec; toate temelile pământului să clătesc” [societatea omenească].—Psalm 82:1-5.

O de-ar vedea conducătorii omenirii lumina amurgului Epocii de Aur! O, de ei ar recunoaște, cum ar putea ei opri căderea lor, dacă ar fi mărinimoși față de semenii lor și față de clasa de jos a poporului. „Fericit cel ce ia aminte celui sărac! Căci în ziua nefericirii îl va scăpa Dumnezeu.” (Psalm 41:2) Ca și îngrijitorul nedrept (Luca 16) își pot face prieteni din clasele de jos ale poporului, prin aceea că-i ajută, ca mijloacele de trai și de dare să fie mai scăzute. Totuș unii dintre ei dovedesc că ei sunt clasa amintită de profetul Amos în capitolul 8:4-7 vers: „Ascultați aceasta, voi, cei ce înghițiți pe cei lipsiți, și stârpitiți pe cei săraci ai țării, zicând: De ar trece mai curând această lună nouă [sărbătoarea religioasă] ca să vindem grâul! și sabbatul, ca să deschidem să vindem bucatele! micșorând efa și mărind siclul; și strâmbătând balanțele cu înșelăciune: ca să cumpărăm cu argint pe cei lipsiți; și pe cei săraci pentru o pereche de încălțăminte, și să vindem codina de grâu. Dumnezeu a jurat pe mândria lui Iacob zicând: In etern nu voi uita mici una din faptele lor.” Ei procedează ca și cum ar fi beți de putere și de bogăție, și îngroapă principiile solide ale comerțului și principiile societății: drept și ordine; trec ameiți cu răsul nebunilor. „Dar nu pentru totdeauna va fi uitat, nici în etern se va perde speranța sărmanilor.” — Psalm 9:18.

A. M.

Acolo unde ard lămpi, uleiul face pete, iar unde pălpăde făclii, rămân mucuri. Numai policandrele bolții cerești luminează curat și fără de prihană.

DESCOPERIREA lui Curie, deschise deci ușa cercetării radioactivității și calității materiei. Astăzi avem convingerea faptică că orice materie are proprietăți mai mult sau mai puțin radioactive, deși numai unele elemente, cu o greutate atomică mult mai mare, au așa de puternică forță de iradiatie, încât pot impresiona [lăsa urme] plăcile fotografice.

Cât timp atomul era socotit ca format așa, în cât nu se mai poate înbucăți, adică, că nu se poate supune unei analize mai adânci—nu se puteau dar face progrese în această direcție, pe tărâmul fizic. Fizicienilor și chimiștilor le erau cunoscute nenumăratele legături chimice ale diferiților atomi, cari formează nesfârșita varietate a substanțelor și din care este alcătuit universul. Deci, întrebările: pentru ce se află cele nouăzeci de corpuri simple [elemente] și în ce constă deosebirea între ele, aceste două întrebări li se păreau de nedeslegat. Știința de până atunci se ocupase mai mult cu cercetările cantitative, decât cu cele calitative. Ea se ocupă mai mult cu problema întrebării practice a materiei, decât cu compoziția ei.

Așa dar, cu descoperirea minunatei proprietăți a radioactivității, se dovedi că avem de a face cu încă ceva mai mult, decât cu simpla legătură a atomilor, cari întocmiseră moleculele materiei. Chimiștii cunoșteau aceste legături chimice dela A până la Z; dar aceste cunoștințe nu erau îndestulătoare pentru a putea lămurii, din ce obârșie vine această energie iradiantă [sub formă de raze sau vibrații]. Se recunosc, că legăturile chimice n'au nimic de a face cu această problemă, și că această forță iradiantă, trebuie să-și aibă obârșia din interiorul atomului. Aceasta se constată prin aceea, că radioactivitatea se dovedește ca o durabilitate chiar și atunci, dacă moleculele sau legăturile atomice a substanțelor radioactive sunt descompuse. Această descoperire, nu putea duce la o altă încheiere, decât că atomul însuși este compus, hărăzit cu o forță interioară proprie, și că în nici un caz, nu este numai cea mai mică particulă fără nici o viață, a materiei.

Așa dar, dacă atomul este compus și conține în el o forță, atunci cum este el format și din ce fel de materie este alcătuit? Nu s'ar putea oare, ca tot felul de atomi să aibă aceeași obârșie, și numai să se unească formând diferite corpuri? Oare problema nedeslegată până acum a fundamentalei deosebiri dintre elementele [corpuri simple], nu s'ar putea deslega în urma acestei descoperiri? Astfel de întrebări preocupau pe cei dintâi cercetători. Nenumărate cercetări fură întreprinse, cari dădură la iveală multe fapte științifice, dela descoperirea radiului încoace. După acestea, profesorul E. Rutherford, un renumit fizician, împreună cu câțiva alți învățați, întocmi o teorie asupra constituției atomului, care lămurește puterea radioactivă și în același timp motivul deosebiri dintre diferitele elemente. Teoria aceasta, fu atât de întemeiat îngrijită, încât nu putu fi dărâmată timp de douăzeci de ani, de cercetările critice făcute în această direcție, ba din contră fu îmbogățită și întărită prin noi contribuții științifice și formează astăzi, bine cunoscuta și întocmita teorie a electronilor. Rândurile

cari urmează au pe scop să lămurească particularitățile acestei teorii, într'o vorbire ușoară de înțeles de toți și să descrie descoperirile acestea întemeiate pe experiențe [probe], pe cari ea se bazează, ca și o scurtă lămurire relativ la experiențele făcute cu aparatele întocmite pentru ele.

CE SUNT ELECTRONII?

Ipoteza [presupunerea] din ultimul timp, despre structura materiei, lămurește, că toți atomii sunt alcătuiți din simple încărcături electrice. Aceste încărcături, vor fi numite „electronii“; această schiță este folosită de dr. G. Johnstone Stoney pentru „naturala unitate electrică“, încă înainte de a se fi știut constituția atomilor. Electronii pozitivi și negativi, formează împreună atomul și se completează unii pe alții. Pentru electronul pozitiv, Rutherford propuse numele de „proton“ pentru a-l deosebi de electronul negativ, așa că noi vom întrebuița cuvântul electron, numai pentru încărcăturile negative ale atomului.

Electricitatea nu este curgătorul, etericul „Nimic“, cum și-o închipue mulți, ci ea este o materie vizibilă fiind formată din particule foarte mici. Deci aceste particule [Electronii și protonii], sunt atât de isbitor de mici, încât ar trebui nenumărate miliarde, pentru a întocmi o grămăgioară, care să se poată vedea cu cel mai bun microscop. Așa, că nu pot fi măsurate și analizate deadreptul ci indirect, prin ajutorul efectelor pe cari le produc. Diametrul lor, este cam a suta mie parte [1/100.000], dintr'un atom de apă, care este cel mai mic dintre atomii cunoscuți. Diametrul acestui atom, este a cincizecea milion parte dintr'un centimetru. În școală, pentru a ne lămurii asupra micii atomului, ni se spune, că în comparație cu o ghiulea de mărimea lunii, atomul ar ajunge abia la mărimea unui glonte. Dar chiar la această creștere închipuită a atomului, electronii ar rămânea tot nevăzuți cu ochiul liber.

Este o totul natural, dacă cititorul neîncrezător, ar întreba: Cum pot învățați [savanzii], să știe așa de multe despre electroni și atomi, când aceștia nici cu cele mai bune microscopice, nu se pot recunoaște? Așa dar, nu se sprijină această teorie numai pe presupuneri? Aceste întrebări sunt îndreptățite și cer un răspuns. Este chiar scopul acestei tratări, de a istorisi cititorului, istoria cercetărilor, pe acest teren științific, până în ziua de astăzi, într'o vorbire pe înțeles, pentruca el însuși, să poată deosebi ce aparține teoriei și faptelor descoperite.

Toate hotărârile, luate exact la un loc, sunt numai teoretic; totuși, dacă o teorie este întărită de calcule independente, atunci dela o simplă recunoaștere va fi ridicată la treapta unui fapt provizor. De fapt, nimeni n'a văzut încă atomul vre-unei materii, pentru a privi în el și a observa mecanismul electronilor. Dar aceste foarte mici particule, când ele es din substanțe radioactive [care împrăștie raze], cum e radiul, se traduc atunci prin efecte vizibile. La trecerea gazelor au o lumină fosforescentă, care impresionează plăcile fotografice. Incă multe alte acțiuni sunt prinse de analiză și conduc la încheeri îndreptățite și sigure. Fiecare semn [acțiune], trebuie să-și

aibă cauza lui și când se observă serii întregi de asemenea acțiuni, cari se repetă la fel, făcute în aceleași condițiuni, atunci se poate trage o încheiere dreaptă asupra cauzei lor.

Am văzut mai sus, că din cercetările faptelor rezultă că substanțele radioactive iradiază aceeași cantitate de energie la mezul nopții, ca și la amiază și că razele soarelui, nu stau în nici o legătură cu radioactivitatea lor. Se căută apoi, dacă nu cumva prin temperatură mai coborâtă sau mai ridicată, se schimbă sau nu radioactivitatea substanței. Aceste experiențe, arătând și ele că temperatura nu o influențează.

Radiul în orice stare e tot una de activ. Aceasta arată, că iradierea electronilor, este cu totul independentă, atât de influențele din afară, ca și de starea moleculară a substanței. Avem, dar, o probă de laborator [experimentală], și nu numai o teorie, că radioactivitatea este o proprietate a atomului. De aceea, atomul trebuie să conțină în el însuși forță, constând din particule vibrând [ondulații], și că acestea împrumutând particulelor iradiante o enormă viteză, posedă o forță foarte mare. Cu acestea se făcuse dintâi pas, spre cercetare științifică a necunoscutelor adâncimi și complicații ale constituției atomului.

Se cercetară apoi, razele radiului, pentru a da natura lor. Deși aceste raze nu sunt vizibile ochiului omenesc, se putură totuși învedera prin niște aparate descoperite [inventate]. În timp ce se pune o mică cantitate de radium, într'un tub de plumb și razele se furișează printr'o foarte mică crăpătură a capacului acestuia, lunecând pe un perete format din o substanță fosforescentă, cum este zincul sau sulfitul, se arată atunci razele radiului sub forma unei benzi slab luminândă. Atunci, se aduse un puternic magnet în apropierea benzei [mănușchiului de lumină] și imediat aceasta se împărți în trei părți; o parte se întoarse îndărăt spre magnet, pe când a treia parte rămase neinfluențată de magnet, îndreptându-se în linie dreaptă [în direcția de la început]. A se vedea fig. 1. Se găsiră astfel, raze încărcate pozitiv, cari le nu-

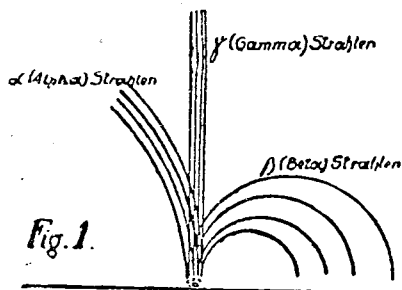


Fig. 1.

miră razele alfa, și negative, pe cari le numără razele beta, și raze independente, pe cari le numără razele gama. Se numără dar, după cele dintâi trei litere din alfabetul grecesc. Pentru a câștiga o cunoștință mai departe s'a lăsat ca aceste raze să cadă pe o placă fosforescentă, care s'a ținut la oareșcare depărtare de punctul de plecare, la ceace, prin razele α) și β), s'au produs scântei vizibile prin instrumente optice, cari s'au arătat printr'un număr nesfârșit de particule micuță. Dintre acestea, razele gama fură

găsite asemenea cu razele Röntgen [sau razele X] și ele sunt cu mult mai pătrunzătoare, decât celelalte.

După ce s'au determinat cele trei raze diferite ale radiului, se întreprinseră felurite cercetări, pentru a determina natura lor proprie. Fu aflată mai întâi viteza [viteza] lor. Aceasta s'a întâmplat prin măsurarea puterii de îndreptare a razelor, care a fost exercitată printr'un magnet, de o putere cunoscută, asupra particulelor încărcate. Prof. Schuster, dădu o formulă, prin ajutorul căreia se poate socoti în mod matematic, când gradul curbei și tăria câmpului magnetic sunt cunoscute bine și pentru aceasta nu fură destul de mulțumitoare. Cercetările profesorilor Thomson și Wilson și a altora încă, dădură o determinare sigură a vitezei, energiei [forței] și încărcăturii particulele g și b care nu cere nimic determinat de mai înainte.

Se află dar, că un curent electric de la negativ la pozitiv, are toate proprietățile razelor b ale radiului cu excepția vitezei; aceasta ar face vizibilă o foarte sigură cercetare a razelor [particulelor] b , prin ajutorul unor tuburi vide [fără de aer] foarte potrivite pentru aceasta. Aceste curente se numesc „raze catodice“, pentru că ele merg de la polul negativ [sau catod], spre polul pozitiv [sau anod]. Dacă prin centrul anodului, s'ar face o mică gaură, o parte din curent sau de raze, din cauza vitezei lor, ar trece direct prin ea, și dacă aceste raze ar cădea pe o placă sau paravan fosforescentă, îndărătul anodului, s'ar produce acolo scânteeeri, ca și la razele radiului. Aceasta arată, că curentul catodic constă, de fapt, dintr'un mănunchi de particule, electroni, cari sunt identici [la fel] cu razele b , ale radiului.

Se lasă acum particulele negative [electronii], cari trec prin anod, să fie deviați [îndepărtați] de un magnet, căzând apoi, într'un vas izolat și gol. Printr'un electroscoop, în legătură cu acel tub, se poate determina încărcătura lor, într'un anumit timp. Printr'un aparat simplu se poate măsura energia strănsă [forța] cu ajutorul unui galvanometru. Când aceasta cantitate este cunoscută, ca și gradul curbei [înclinării], care este produs printr'o forță determinată, se poate atunci socoti viteza, prin ajutorul unui simplu calcul algebric. Aceste experiențe și încă multe altele mai complicate, ajutară învățaților, în determinarea faptelor, cari urmează în ceea ce privește iradiațiile radioactive.

Razele α , constau din particule încărcate pozitiv, cari sunt aproape la fel cu atomul de heliu. Acestea sunt de 7000 de ori mai mari, de cât razele b . O particulă α , nu este una singură, ci un mănunchi de protoni și electroni, dintre cari însă, protonii predomină, așa că dau întregii particule o încărcătură pozitivă. Aceste particule α , de oarece sunt mai mari, sunt cu mult mai puțin pătrunzătoare, de cât particulele b . Ele nu pot să străbată nici o foaie obișnuită de hârtie. Viteza lor este aproape 20.000 mile pe secundă.

Razele b , constau din electroni singuri, cari sunt încărcăți negativ. Mărimea lor este cam 1/1700 ori dintr'un atom de apă [cel mai mic atom cunoscut] și ele străbat cu ușurință plăci subțiri de aluminiu, sau de fer. Marea lor viteză, are aproape 170,000 mile pe secundă, întrecând de 19 ori viteza luminei.

(Urmează).

PENTRU CE SE REVOLTĂ OAMENII, ȘI SOLUȚIA DIN URMĂ

MĂ întrebi, pentru ce oamenii întocmesc organizații și iau parte la greve, de pe urma cărora ei însăși au de suferit, pricinuind prin acestea greutăți și semenilor lor? Acum suntem în starea de a deslega această enigmă. De mult, de foarte mult timp, în negura vremii, un om și o femeie ținându-se de mână, se înfățișară Creatorului. Ei erau desăvârșiți la făptură și de o măreață înfățișare. Locuința lor era o minunată grădină, pe care mâna Creatorului îndurător o pregătise pentru dânsii, și în care găsiră ei de toate ce le trebuia și putea să-i înveselască. Lor le fusese sortit să zămislească un desăvârșit neam de oameni și porunca dumnezească glăsuia: „Fiți spornici, înmulțiți-vă și umpleți pământul“. Singura condiție ce se pusese acestei fericite perechi, era o supunere desăvârșită. Dar tocmai aceasta condiție o călcără Adam și Eva, și urmarea fu că amândoi fură izgoniți din sălașul lor din rai, într-o lume rea și rece, unde avură de luptat cu fel de fel de greutăți și nevoi, trebuind să-și câștige pâinea în sudoarea feței, până când se vor întoarce în țărână, isbăvindu-se prin moarte de sbuciumul acesta pământesc.

Dacă Adam și Eva n'ar fi călcat porunca, urmașii lor s'ar fi înmulțit și s'ar fi întins peste hotarele paradisiului, până când ar fi umplut pământul. Atunci păcatele, bolile și moartea ar fi rămas necunoscute pentru neamul omenesc. Și astăzi în locul egoismului, nedreptății și a cersetelor și revoltelor cari nase din ele, lumea ar fi fost un singur și întins paradis de oameni fericiti.

Cine este răspunzător pentru această nenorocită stare de lucruri? Este oare creatorul, făptura creată de dânsul, ori poate a treia ființă? *Diavolul*, Dumnezeu al acestei stări de lucruri. Biblia lămurește că trufia și ambiția lui i-au pricinuit căderea. El iscodi un plan, ca el însuși să întemezeze o mare împărăție, subjugând omenirea. În timp ce el să străduia să aducă la îndeplinire acest plan, fu pusă în scenă cea mai mare tragedie a vremurilor. Isaia 14:12-20; Ezechiel 28:12-17.

Din zilele grele a căderii în păcat, omul s'a străduit să trăiască din munca semenilor lui, căutând, pe cât se putea să ție pe fratele lui în robie.

Veacuri dearândul, robia fu încătușată de legi, și ceea ce este mai uimitor, nimeni nu se întreba de unde vine această călcare a dreptului.

În cele din urmă, un simplu tâmplar intră în arena vieții omenesti; el propovădui evanghelia iubirii și a smereniei, care avea de scop de a zgudu-i temelii unei absurde stări de lucruri a Societății omenesti. Că acest om era vre-un membru al vre-unei bresle muncitorești, nu ni se spune nimic; știm însă sigur, că el era un prieten al lucrătorului. El adună un mic număr de oameni simpli, necărturari și le vorbi așa, încât le lăsă urme neșterse în inimile lor; talmăcirile lor asupra drepturilor omului, le risipi întunerecul minții, așa încât săracul selav, începu să se întrebe: „Pentru ce aș fi eu proprietatea unui alt om?“

Istoria luptei pentru libertate este lungă; paginile ei sunt pline de asupriri, crime și vărsare de sânge. Când republica americană prin constituția ei, asigură oamenilor libertatea gândirii, limbei și religiei, țărmurile Americii deveniră locul de refugiu a impilaților și asupriților oricărui țări. America fu salutată ca țara făgăduinței, de către milioane de oameni, cari găsiră pe ospitalierul ei pământ ocrotire și patrie; dar nici chiar America nu era paradisul pământesc. După ce domnia britanică a fost înlăturată, și tunurile dela Yorktown încetară, începu să se desvălue între popoarele americane spiritul egoismului apăsător cinci secole de stăpânire britanică. Așa a fost pretutindeni pe lume. Acolo unde un cătuș a robiei a fost înlăturat, egoismul omenesc îl înlocui cu altul. Astăzi în urma nedreptăților, impilărilor și a celor întâmplare, după cari au suferit atâta, oamenii vor fi nevoiți să se încorporeze în organizații, formând o forță economică și constrângând capitalul pentru a face îngăduitoare viața lucrătorului.

Care va fi însă cea din urmă salvare pentru orice revoltă? întrebi tu. Ce însemnează neliniștea și asupririle dintre națiunile de astăzi? Smeritul fiu de tâmplar, ale cărui cuvinte lasară urme adânci în urmașii lui, îi învătă o rugăciune simplă: „Tatăl nostru, carele ești în ceruri; sfințească-se numele tău. Vie împărăția ta; facă-se voia ta, precum în cer, așa și pe pământ.“ În tot trecutul s'au găsit unii oameni cu inimile curate, de a crede în rugăciunea aceasta, tot așteptând să se înfăptuiască și pe pământ împărăția cerului.

Biblia ni-l arată pe acest simplu tâmplar, ca fiind fiul lui Dumnezeu, și prețul răscumpărării lui Adam. Acest tâmplar își jertfi însă viața, pentru răscumpărarea tuturor. Biblia ne arată că Isus cu mulți ani înainte de a fi stabilită împărăția sa glorioasă și vizibilă va fi prezent—de toți necunoscut, afară de o clasă specială—„o turmă mică“ care-l va recunoaște cu ochii credinței.

Domnul spuse, că împărăția sa, se va stabili printr-o mare strămtorare a națiunilor, când inimile oamenilor se vor topi de frica și așteptarea acelor lucruri, cari vor veni peste tot pământul. El a prezis înainte chiar, că națiunile se vor încăera infuriate și însângărânde în cel mai groaznic război după care va urma foamea, molimele și mari sguduirii sociale, cari printr-o completă anarhie își vor ajunge punctul cel mai înalt (apogeul); și că nici un trup n'ar scăpa dacă n'ar fi scurtate acele zile.

Biblia mai lămurește, că după ce tot egoismul și toată trufia din inimile oamenilor, vor fi înfrânte, cari toate se vor întâmpla într-o vreme de mare strămtoare, toată lumea va fi pregătită pentru aplicarea remedii dumnezeice: „de a iubi pe aproapele său, ca și pe sine însuș.“

Experiența pe care lumea a făcut-o în timp de 6000 de ani, asupra păcatului, îi va fi o învățatură, pe care nu o va mai uita nici când și nici nu va mai avea lipsă de-o astfel de experiență vreodată.

Biblia ne arată, că domnia care se va ridica pe ruinele acestor stăpâniri egoiste, va fi o domnie a păcii, bucuriei și a dreptății.

În această domnie, lucrătorul cel ridicat și cuminte va fi mai căutat de cât parazitul egoist. Nici un trust și nici o organizație mare nu vor mai apăsa poporul. Diavolul, capul tuturor relelor va fi legat timp de o mie de ani, și în acest timp măreția lui Dumnezeu va umplea pământul, precum apa acopere fundul mărilor.

Profetul mai lămurește, că în zilele acelea, oamenii se vor bucura de lucrul mâinilor lor. Pentru răsplata acelor cari cred în această glorioasă domnie scriitorul Apocalipsului ridică puțin vălul acestor mistere, și ne lasă să ne închipuim priveliștea măreției care va domni atunci pe pământ:

„Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii și va locui cu ei, și ei vor fi poporul lui, și el va fi Dumnezeu cu dânșii. Și va șterge orice lacrimă din ochii lor, și moarte nu va mai fi, nici înfrățire nici strigăt nici durere nu va mai fi, fiindcă se duseră cele dintâi”. — Apocalips 21: 3-5,

Singurul remediu al revoltelor și a tuturor suferințelor și durerilor poporului și a tuturor stărilor nenorocite, este mult dorita domnie a dreptății dumnezeiești. Atunci va domni ordinea de aur, în locul aurului care domnește astăzi. De aceea să ne oprim privirea și să credem în făgăduințele cerești și să ne bucurăm că dincolo de norii turburării se află epoca de aur, domnia păcii și a unei dreptăți desăvârșite.

W. D. A.

SPRE UN MAI BUN SERVICIU SANITAR

NATURA EPILEPSIEI

ÎN DISCUȚIA aceasta vom scoate din considerație toate cazurile sau tipurile număroase de epilepsie, în cari se poate lua ca sigură o cauză definită a executării. Epilepsia generală, datorită unei cauză specifice și necunoscute, rămâne și de aci înainte una din bolile cele mai dese și de tot serioase. Ea este, prin natura sa, cronică și se caracterizează prin zgârciuri recurente, în timpul cărora lipsa de cunoștință este ceva grav și general. Pierderea cunoștinței poate să fie în legătură cu un spasm, o convulsie sau cu vre-un deranjament fizic temporar. Junghiurile acestea recurente se văd de obicei la persoane cu o hotărîtă nestabilitate a sistemului nervos, sau cu vre-o nevropatică. În majoritatea cazurilor, ele duc la o slăbire hotărîtă și progresivă a minții. Cele două caracteristice, cari au cea mai mare importanță practică, sunt cursul cronic, care se continuă îndelungat și stricarea progresivă a minții.

Influențele ereditare sunt absolut în fruntea predispuștoarelor la epilepsie. Ca principale, între acestea, au să fie amintite alcoolismul în istoria unei familii, necurăția sau epilepsia însăși. De multe ori defectul ereditar se transmite direct. De asemenea o cercetare serioasă poate găsi la părinți isterie sau o nevrosă sau alta.

SIMPTOMELE

Epilepsia poate surveni în orice vârstă, de obicei însă ea se manifestă înainte de adolescență. În cazurile de epilepsie la infanți sau la copii de tot tineri, ea este de obicei în asociație cu un defect sau repes mental. Epoca, când apariția ei este mai frecventă, este între pubertate și adolescență, de pe la 10 până la 22 de ani. După 30 de ani, cele mai multe cazuri, s'a descoperit, că ele se datoresc vre-unei dezordini organice a cree-

rului, cum sunt învârtoșarea artelor, intoxicațiile sau infecțiile. Se vede astfel, că epilepsia adevărată sau esențială, este o boală înăscută, care este gata a se manifesta la vârsta când sistemul nervos și sistemul reproductiv își ajung dezvoltarea sau maturitatea.

O caracteristică ciudată a epilepsiei este asociația ei frecventă cu somnul. Unii bolnavi au atacuri numai în decursul somnului. Aceasta se cheamă epilepsie nocturnă și poate exista ani întregi fără a putea fi descoperită, sau până un atac produs în timpul zilei descopere nenorocirea. Este întrebare, dacă încordarea emoțională dezvoltă frecvența epilepsiei.

Nota caracteristică a epilepsiei este un subit atac de inconștiență, cu sau fără convulsii. Ceeace se cheamă echivalenți ai epilepsiei, sunt numai substituiți fizice ale convulsiunilor. Recunoașterea acestor condițiuni a mărit mult grupul așa numitelor epilepsii. Acești echivalenți ai epilepsiei sunt numeroși și pot include diferite deranjamente fizice, ca atacurile de manie repede trecătoare, confuzia delirantă, iritabilitatea și stările hipnotice. D-rul Huglings Jackson crede, că atacul de epilepsie în sine este cauzat de o subită încercare a controlului inhibitiv sau restrictiv al centrelor superioare ale creierului asupra restului sistemului nervos. Un atare rezultat poate implica multe cauze, dar, fără considerație la cauză, reacțiunea se extinde repede și tinde să cuprindă toate părțile trupului.

ELEMENTE FIZICE

Aproape invariabil, epilepticul tradează un anume grad sau fel de ciudățenie a minții. El este gata a fi asemenea unui cocoș sigur de sine, concis și dogmatic. Este ori-când gata de oboseală sau adeseori leneș, ade-

seori iute și impulsiv și foarte des arțăgos. În scurt, este extrem de dificil la o treabă dusă până'n capăt și nu este un muncitor bun. Din cauză că nu se poate adopta ușor mediului, este totdeauna nesociabil, ostil și centralizat în sine.

Pierce Clark definește constituția epileptică caracterizând-o printr'o personalitate lipsită de egoism, și de o senzibilitate morbidă, ipocondriacă și săracă în idei. Epilepticul, în sfârșit, este incapabil de o adoptare socială și este neapt pentru a duce o viață normală de adult. Acest temperament ciudat este moștenit. El există din cea mai fragedă tinerețe și îl poți constata la sigur prin-

tr'un minuțios și amănunțit studiu al istoriei vieții anterioare până la ivirea atacului.

Cam în proporție cu durata, asprimea și frecvența atacurilor este și dezvoltarea slăbirii mintale, care este totdeauna o parte a epilepsiei.

De încheiere trebuie să conchidem, că atacul epileptic este un rezultat direct la o persoană predispusă și fără abilitate adoptării sau subordonării tendințelor sale individuale la cerințele sociale.

În articolul următor vom trece în revistă procesul epilepsiei, ivirea ei și tratamentul.

CEVA DESPRE NAȘTERI

[Dintr'o cuvântare de Mrs. Myrthe Roper scrisă cu învoirea sa pentru „Epoca de Aur”]

RĂZBOIUL cel mare, îl începură națiunile cu nașteri mai multe: Rusia cu 50, Serbia 38,6, Austria cu 33,7, Germania cu 31,7 nașteri la o mie de locuitori. Mai târziu intră și Italia cu 38,7. Printre țările rămase neutre, se află Olanda, Danemarca, Norvegia, Suedia și Elveția cu 26 de nașteri la mia de locuitori.

Germania, ca conducătoarea războiului, avu o creștere în populație de 26.000.000, între anii 1871 și 1918, în timp ce avu numai o foarte neînsemnată creștere a produselor agricole.

În anul 1913 Berliner Post scrie: „Poate o mare și crescândă națiune ca Germania, să renunțe la orice pretenție [gând] de dezvoltare și la politica ei de stăpânire? Probleme, cari în viitor vor trebui să sară în ochi, sunt o definitivă acomodare cu Anglia și Franța, și întinderea stăpânirii noastre în colonii, pentru derivarea [salvarea] suprapopulației noastre și formarea de noi centre [orașe] de locuit.

Aceste destăinuirii, arată lămurit, legătura dintre creșterea populației și războiul lumii. Americanul H. G. Wells, spune, că și viitorul război se va isca tot prin problema suprapopulației. El spune: „Japonia este suprapopulată și trebuie să se întindă, și dacă nu găsește un sprijin în organizația socială și politica modernă, înainte de a fi prea târziu, Japonia va începe un războiu. În aceste împrejurări, este sigur a bănuși, că generația viitoare a Japonezilor, va provoca războiu, pentru ași îndestula astfel suprapopulația.

Printre lucrătorii sociali este un fapt binecunoscut, că părinții cari nu's pe deplin sănătoși, sunt mai ploditori [au mai mulți copii], de cât cei pe deplin sănătoși. Mis Brooking, conducătoarea școalei Alexandra din Toronto, spune, vorbind despre fetele decăzute, că acestea sunt de obicei ne pe deplin sănătoase, uneori proaste și mai în tot-

deauna rău hrănite [subnutrite]. Ea spune mai departe: „Când cugetăm numai o clipă asupra influenței pe care o are femeia ca mamă asupra copilului, pe care îl naște, trebuie să recunoaștem marea importanță a acestei probleme. Se poate susține, că o astfel de influență asupra rasei și urmașilor [progeniturerii] este neînsemnată, că acest tip de fete decăzute, are puțină însemnatate, că primejdia înmulțirii lor [a nașterilor] este restrânsă și că fata aceasta decăzută, chiar când nu se cumintește, moare de tânără. Acest din urmă caz este adevărat. Dar am cunoscut fete, cari au fost mame de 19 copii și muriră încă tinere. Am văzut de asemenea fete, sub 20 de ani având câte patru copii. Mulți dintre acești săraci și nenorociți copii, mor într'adevăr în fragedă vârstă și totuși trăesc destul pentru a da naștere la o progenitură bolnăvicioasă [prăpădită].

ȘEASEZECI PROCENTE DINTRE PROSTITUATE SUNT SLABE DE MINTE

75% dintre bolile congenitale sunt puse pe socoteala prostituției [destrăbălării]. În anul 1919, serviciul sănătății publice din New-York, întocmi o statistică, după care se constată că din 6.000.000 de locuitori, 25% aveau boli congenitale [din naștere].

Știi tu, care este soarta copiilor cari se nasc cu boli congenitale, din părinți bolnavi? Ei sunt sau orbi sau bolnavi; dacă trăesc puținii dintre ei sunt teferi [sănătoși]. Pentru aceasta, aș putea arăta o mulțime de statistici, vreau însă a atrage atenția numai asupra unei lucrări a lui Kaufmann. „Creșterea boalelor congenitale în Canada.”

Din căsniciile sflilitice, au fost de notat 66 de cazuri de gravitate [sarcină] dintre cari 33 cazuri avorturi sau nașteri de copii morți, și 33 de nașteri de copii vii. Din acești 33 de copii, 20 muriră, 9 dintre ei în chipul următor: 4 în timpul primilor ani, 3 se sinuciseră,

2 erau epileptici și muriră în vârstă de 40 ani, 13 sunt încă în viață dintre cari numai doi sunt normali [teferi]. În fața statisticeii de mai sus nu ar trebui ca cei ce suferă de aceste boli să înceteze de a mai concepe copii și de a strica toată rasa? N'ar trebui să fie ei luminați în această chestie? E de lipsă ca părinții tuberculoși să fie reținuți dela aceasta explicare, pe când este stabilit că 26% dintre femeile tubercuoase mor însărcinate? Și dacă copiii lor trăesc cei mai mulți sunt bolnavi decât sănătoși.

Aceste statistici nu spun nimic de tații istoviți de muncă, de neconținutele plângeri de dureri ale mamelor năcăjite, de chinurile copiilor, cari trebuie să-și croiască drumul în creștere printre boli, subalimentare și lipsuri, drum spre muncă, care îți omoară cugetul și prin care trebuie să lupte.

Chiar când n'ar fi nici o boală în familie, poate oare orice femeie să suporte o naștere pe an? Doctorii spun că este trebuincios că între nașteri să fie un repaus [o pauză] de 2-3 ani, timp trebuincios pentru restabilirea și întărirea femeii. S'a spus de atâtea ori, că locul femeii este în casă. Trebuie să recunoaștem că este așa și totuși aceasta nu însemnează, că fiecare femeie trebuie să-și creeze o familie mare și că pentru restul vieții sale, ea trebuie să fie un animal de muncă; întocmai după cum aceasta nu însemnează, de a face numai de cât copii, chiar când n'are cu ce [bani], ca să-i crească. **Cea dintâi îndreptățire**, ca să ai un copil, este ca să-l dorești și să ai posibilități de a-l crește cum trebuie. Cei mai mulți cari luptă contra unei restrângeri a nașterii sunt poate de acei cari susțin că aceasta ar fi un fapt nereligios, pentrucă ei întrelasă de a considera că împrejurările din timpul nostru sunt cu totul deosebite de împrejurările din trecutul patriarhal.

Olanda, prin natura ei este dintre țările cele mai sărace din lume. Ea dăinuiește numai prin rezistența și persistența locuitorilor săi, cari apără țara și astfel se apără și pe ei în contra revărsării mării, prin zidirea unei rețele de diguri. Cu toate acestea, ea este una dintre cele mai îndestulate dintre micile țări. În Olanda, fiecare copil născut, este dorit, este așteptat cu gingășie și apoi îngrijit cu grijă. Se nasc numai puțini copii, dar trăesc mai toți surprinzând pe vizitator, grija care se dă sănătății copiilor. Nu sunt tocmai bine îmbrăcați și poartă [copii] sandale de lemn, dar micile lor picioare sunt robuste și obrajii lor rotunzi. Pentru a arăta că acestea n'au fost întotdeauna așa, dr. Rutgen spune:

„Îmi amintesc, că casele în tinerețea mea, erau înspăimântător de ticsite de copii și imoralitatea în orașe era foarte răspândită. Astăzi familiile au unul, doi, sau cel mult trei copii, și trebuie privit ca ceva uimitor, această mișcare olandeză, în urma căreia își îngrijesc copiii așa de bine și îi cresc, chiar și cei mai săraci.”

În Noua Zeelandă, se practică regularea nașterilor în mod obișnuit. Numărul nașterilor, în Noua Zeelandă 26,3 la 100, este neînsemnat, în comparație cu alte țări, dar numărul morților este cu mult mai mic, 9 la 1000. Noua Zeelandă are cele mai puține cazuri de morți, și cu deosebire, cea mai neînsemnată mortalitate a copiilor, din întreaga lume.

Aceia cari cred, că o rânduială [regulare] a cifrei nașterilor, ar avea ca urmare o stărpire a speciei, sunt greșiți cu aceasta. Căci vor fi întotdeauna destule nașteri [copii], cari să fie doriți și așteptați cu gingășie.

C. A.

FIIND CERUL ȘI PĂMÂNTUL CLĂTINAT

„Votul clătina încă odată [la sfârșit] nu numai pământul, ci și cerul”—Evr. 12:26

CERUL care urmează să fie clătinat nu se referă la reședință și la Tronul dumnezeesc, ci reprezintă în mod simbolic sistemul ecleciastic din zilele noastre. Stelele sau ființele luminoase au căzut câtva timp. Există o mare clătinare sau zăpăcire ce se arată acuma în cercurile ecleciastice. Aceasta va urma înainte până când, după cum ne spune în icoană sf. Petru, nu va lua cerul foc—până când nu se va întâmpla ca aceasta să înceteze de a mai fi, făcând cale liberă pentru „cerul nou”, adică sistemul ecleciastic al Mileniului, care va fi Biserica slăvită, nevăzută de oameni, îmbrăcată însă cu putere dumnezească pentru binecuvântarea omenirii, pentru liberarea ei de neștiință și credințe greșite, și ridicarea ei pen-

tru o mie de ani spre reînțoarcere la chipul și asemănarea lui D-zeu, pierdută în Eden și răscumpărată pe Calvar.—2 Petru 3:10-13.

Clătinarea pământului de care vorbește Apostolul și despre care amintește Isus în mod simbolic ca despre un cutremur de pământ, înseamnă revoluțiunile ce sunt a se aștepta să urmeze îndată după războiul european de astăzi. Și dacă Păstorul înțelege învățătura Bibliei bine în privința aceasta, marele cutremur simbolic de pe pământ, care se va încheia în anarhie, își va ajunge culmea sa mai întâiu în Italia. Totuși aceasta nu va fi numai o clătinare localnică; ci pământul întreg, întreaga structură socială, se va zgudui, și totul depe pământ ce n'are caracter statornic—ce nu stă în armonie cu

Dreptatea dumnezească. Indurarea și adevărul se vor desface sau în limba simbolică a Sf. Peru, pământul societatea, vor lua de asemenea foc, și se vor nimici cu mare zgomot, cu mare răzvrătire, cu mare tulburare,

Profeția lui Ioel, referindu-se la timpul acesta, vorbește în mod de despre „sângele, focul și stâlpii de fum“ pe cari îi vedem deja că încep a se ivi în Europa. Mai bine de un milion de oameni din floarea Europei, în floarea vieții, și-au vărsat sângele lor, cu toate că războiul e încă numai la început. Explozia de mii de chilograme de praf de pușcă și arderea de orașe și de sate de sigur că va să zică un foc pe pământ, un foc care n'are asemănare în istoria omenirii într'un răstimp tot atât de mare, și stâlpii de fum se înalță pretutindeni, nu numai pe câmpul de luptă, ci și din satele ce ard, și din rugurile funerare pe cari sunt așezați morții, cari, fiind prea numeroși pentru a fi înmormântați, sunt arși. Fie că se vor arăta alte semne de aceste sau nu, noi suntem încredințați că vedem această strâșnică clătinare și începutul acestei mari îndepliniri. Noi putem numai presupune cât sânge și foc și stâlpi de fum vor mai fi încă înainte de ce va trece această groaznică probă de nevinovăție.

Noi avem îndrăzneala să vorbim despre aceste lucruri groaznice numai din deplina noastră încredere că îndărătul acestui nour negru, ascuns privirii omenesci, răsare soarele vesel al noiei Zile—Ziua lui Christos. Cu astfel de nădejde dincolo de aceasta—nădejdea slăvirii Bisericii în putera Invierii celei dintâi, și nădejdea în binecuvântarea milenială a lumii—poorul adevărat a lui Dumnezeu poate să ridice pretutindeni capetele sale, și să se bucure printre lacrimile sale, așa după cum marele lor învățător a proorocit acum optsprezece veacuri că se va întâmpla cu el.—Luca 21:28.

Poporul meu piere din lipsa de cunoștință.

Mulți din poporul adevărat a lui Dumnezeu au trăit în neștiință asupra caracterului său adevărat și asupra planului său din pricina că au fost năuciiți de învățăturile amăgitoare din Vârstele întunecate. Ei n'au studiat bine Bibliile lor, ci din potrivă, mulți dintre ei „s'au supraîncărcat cu grijele vieții acesteia“ și cu „înșelătoria bogățiilor“, și n'au dat roadă cu privire la desvoltarea caracterului lor și la cunoștința lui Dumnezeu. Înșelăciunea bogățiilor nu va să zică că numai cei bogați au fost astfel amăgiți. Grosul omenirii zace sub nominala bogățiilor, istovindu-și talentele lor pământești, timpul și puterea minții și a corpului, umblând după bogăție pământească însă cu câștig puțin. Unii dintre aceștia vor vedea greșala lor în vre-

murile de nenorocire ce se apropie, cu toate că prea târziu, și vor dori ca ei să fi fost mai băgători de seamă în adunarea de bogății cerești—adecă cunoștința Bibliei, a lui Dumnezeu și a dezvoltării de caracter întru asemănarea sa.

Prietenii noștri adventiști nu sunt singurii oameni cari au făcut greșala să creadă că focul și clătinarea pământului și a cerului sunt a se lua în sens literal. De fapt toate credințele „ortodoxiei“ tălmăcesc aceasta în mod greșit, însă cel puțin acuma e vremea ca ochii priceperii noastre să se deschidă. E timpul suprem ca acuma, când clătinarea și când focul au început, să vedem că „pământul stă pe vecie“. Nu există nici o pricină pentru nimicirea lui; și nu este nici o pricină pentru care omenirea ar trebui nimicită de pe pământ. Scopurile lui Dumnezeu nu s'au împlinit încă. Căci planul dumnezeesc se află încă în copilăria sa. Omenirea a învățat până acuma numai lecția cea dintâi a ei—„mulțimea nespuse de mare a păcatelor“ și amărăciunea urmărilor lor. Lecția cea de a doua se va da de Christos în cursul celor o mie de ani a domniei și dreptății sale slăvite. Toți vor fi scoși din groapă, din neștiință, din credința greșită, din întunecime, la prietul cel mai potrivit, la cunoștință și la ridicare binecuvântată. Numai vrăjmașii îndărătnici ai lui Dumnezeu și ai dreptății vor fi nimiciți. Omenirea, curățită astfel de păcat și de păcătoși, și adusă iarăși la chipul și asemănarea lui Dumnezeu, va fi introdusă în moștenirea sa slăvită—o veșnicie de har dumnezeesc pe pământ și viață veșnică.—Ecl. 1:4; Rom. 7:13.

Clătinarea tipicului munte Sinai

Poate că vor fi și cutremere literale de pământ și mari schimbări firești în vremurile aceste, menite să aducă pământul în rând cu binecuvântările mileniale, însă noi nu suntem atât de încredințați cu privire la aceste schimbări în natură. Ele poate să aibă sau să n'aibă partea lor de rol în strâmtorarea acestei Zile Mari.

Apostolul seamănă în contextul nostru așezarea împărăției lui Mesia dimpreună cu legământul noiei legi mijlocit de către Mântuitor, cu legământul tipic al legii dat Israelului firesc pe muntele Sinai la mâna tipicului mijlocitor Moisi. Glasul, norul, întunecimea, fulgerul și tunetul, cutremururile de pământ, toate au fost acolo întocmai așa. Aici, cu începerea de acuma, avem antitipurile acestora în așezarea legământului anti-tipic, care în persoana lui Christos, vor aduce tuturor oamenilor minunatele binecuvântări prezise.

Sfântul Pavel spune că Cuvântul Domnului în privința aceasta se referă la mișcarea tuturor lucrurilor ce pot fi clătinate, așa că

nu vor rămâne decât numai lucrurile ce nu se pot clătina; și lucrurile aceste ce nu se pot clătina Apostolu le împreună cu dumnezească împărăție a dreptății. Când cu ochii priceperii noastre privim în jurul nostru, atunci vedem foarte multe lucruri cari de sigur nu sunt pentru totdeauna, nu sunt drepte, nu sunt pe placul lui Dumnezeu și al acelor cari iubesc dreptatea și urăsc nelegiuirea; și când ne gândim că clătinarea se va face în așa fel încât va desface și va nimici toate lucrurile nedesăvârșite din zilele noastre, atunci ne putem mai ușor închipui decât descrie asprimea acelei clătinări.

Același gând îl aflăm arătat în Apocalips sub icoana unui mare cutremur de pământ, care nu va avea asemănare nici mai înainte și nici după aceea. (Apoc. 16:18) Cuvântul cutremur de pământ este întrebuintat dela un capăt la celălalt al Apocalipsului pentru înfățișarea simbolică a revoluțiunii. Trebuie să ne așteptăm deci la o mare revoluțiune, la un mare cutremur de pământ, care va distruge tot ce nu face parte din așezământul Domnului, și ce nu este pe placul lui. Din acest punct de vedere o anumită clasă poate ceti cu pricepere și cu credință semnele timpurilor; și clasa aceasta este numită de Scripturi „mica turmă“ a Domnului; (Luca 12:32) ei sunt socotiți de lume ca nebuni, însă pentru Domnul ei sunt „înțelepții“, cari vor „pricepe“ (Dan. 12:9, 10) însuși Domnul s'a adresat acestora cu cuvintele: „Vor fi semne în soare, în lună și în stele. Și pe pământ va fi strâmtorare printre neamuri, cari nu vor ști ce să facă la auzul urletului mării și al valurilor; oamenii își vor da sufletul de groază, în așteptarea lucrurilor cari se vor întâmpla pe pământ; căci puterile cerurilor vor fi clătinate.“ Și iarăși: „Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie“.

Poporul consacrat al Domnului, stăpânit de duhul său, nu se poate bucura de loc de strâmtorările ce vor veni asupra altora. Bucuria lor poate să privească numai lucrurile slăvite de cari ei nădăjduesc să aibă parte, și cunoașterea că se apropie de aceste prin semnele din afară. Ei se bucură nu numai pentru ei ci și pentru lumea întreagă; pentru că ei au încredințarea Scripturilor că îndărăptul acestui timp de strâmtorare, care se ivește ca un nor negru gata să acopere întreaga lume socială, este o zare de argint; și că în scurtă vreme slăvitul soare al dreptății va străluci împrăștiind tot norul și toate umbrele neștiinței și ale credințelor deșerte, aducând omenirii bogățiile binecuvântări ale harului dumnezeesc asigurat prin sângele prețios al lui Christos.

Schimbări mari ce trebuie să se întâmple acuma.

De sigur că se vor întâmpla schimbări minuate, schimbări ce se vor înfăptui în mod treptat. Cunoaștem cu toții schimbarea treptată a zonei cumpătate—și întinderea ei din ce în ce tot mai mult și mai mult înspre cele două poluri. Cei ce recunosc puterea lui Dumnezeu pot avea deplina încredere că el este în stare să îndeplinească toate făgăduințele slăvite ale cuvântului său cu privire la stările paradistice de pe pământul acesta, spre folosul omenirii în cursul Vârstei mileniale, și a Vârstelor ce vor urma.

După cum s'a amintit nu de mult, răsturnările sociale sunt zugrăvite în cuvântul lui Dumnezeu sub închipuirea de cutremure de pământ, „munți aruncați în mare“ și a. m. d. Aceste răzvrătiri în anarhie sunt zugrăvite ca niște valuri mari de apă ce înghit „munții“—stăpânirile. Aceasta este una din icoanele cele mai puternice ce se întrebuintează în Psalm, în Apocalips, și în cuvintele simbolice ale Domnului nostru, care se referă la marele Timp de strâmtorare care se apropie. — Psalm. 46:2.

Să nu se înțeleagă că noi am voi să apărăm anarhia sau revoluțiunea într'un chip oarecare. Ci dimpotrivă: noi ținem seamă de porunca răzvedită a învățătorului că toți urmașii săi adevărați umbă după pace și o urmează pe aceasta; că ei, întocmai ca și El însuși, nu se împotrivesc răului cu rău, puterii cu putere, ci își încredințează calea lor Domnului, calcă pe cărările sale, încredințându-se în el cu privire la urmările ce vor avea loc spre folosul lor și slava sa. Noi credem și învățăm, că chiar și stăpânirea cea mai josnică și mai slabă este mai presus de anarhie. Și cu toată dragostea și sinceritatea noi îi povățuim pe cei ce năzucesc spre socialism că ei fără să bage de seamă „clocesc ouă de bazilisc“, pentru că sub împrejurarile de astăzi socialismul este absolut cu neputință. Cei bogăți nu vor da din mâinile lor avantajele ce le au fără o luptă pe viață și pe moarte; și aceasta va însemna pentru lume anarhie, îndatăce socialismul va ajunge la puterea după care râvnește; pentru că cei ce nutresc astăzi nădejdi socialiste vor vedea că aceste sunt nădejdi deșerte, și se vor întărâta, se vor amări, vor înnebuni din pricina învățăturilor lor, și din pricina că ei nu le vor putea aduce la îndeplinire, după cum aveau de gând în cadrele bunei lor voințe, atunci ei vor fi târați spre metodele desnădăjduite ale anarhiștilor.

Noi îndemnăm pe toți cei ce sunt oamenii Domnului să caute să priceapă din ce în ce tot mai mult minunatul său plan de mântuire, să-l proslăvească pe el în trupurile și duhurile lor, care sunt ale sale, și să aștepte timpul și chipul său de aducere a binecu-

vântărilor cari, după cum văd toți, sunt de neapărată lipsă pentru biata „creațiune ce se zbate în durerile facerii.” Intre timp, toți aceștia vor cultiva harurile duhului sfânt, și și-l vor impune pe Christos, firea sa, blânde ca sa, răbdarea, îngăduirea, dragostea și

iubirea ca frățească, împotriva cărora nu este lege. Căci, dacă faceți lucrul acesta, nu veți aluneca niciodată. In adevăr, în chipul acesta vi se va da o deplină intrare în împărăția veșnică a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Christos.”—2 Petr. 1:10, 11.

CRONICA MEDICALĂ

Holera (colera).

Holera este una dintre cele mai lipicioase boale cunoscute la noi. Patria ei statornică este cunoscute la noi. Patria ei statornică este cuprinsul dintre râurile Ganges și Bramaputra (Azia). Ea adesea cutreeră fără îndepărtate și cum am văzut în timpul războiului mondial s'a ivit și în diferitele țări ale Europei. Nici țara noastră nu a fost cruțată și multe vieți în floare au fost secerate de coasa ei nemiloasă.

După cum să scrie în cărțile vechi cea dintâi epidemie de holeră s'a ivit prin anul 1817 și a bântuit cu mare furie timp mai îndelungat. După efortări uriașe a putut fi însă localizată și astfel în Europa n'a străbătut în acel timp.

S'a ivit apoi rând pe rând în anii 1826-1837 când a trecut peste Rusia și Turcia și-a arătat colții înspăimântători pentru prima oară în Europa, fiind adusă de diferiți călători.

În anul 1864 a cutreerat toate părțile (continentele) lumii și a ținut peste 10 ani.

La noi s'a ivit făcând multe jertfe prin 1872—1873 și tot cam pe atunci în Prusia unde a băgat în pământ mai mult de una sută mii de oameni.

În anul 1883 s'a ivit în Rusia și mai nemiloasă, omorând aproape un milion de cetățeni și tot la acest timp medicii învățați punându-se serios la localizarea ei, unul dintre ei cu numele Robert Koch a putut descoperi așa-numitul baccil al colerei.

Prin anul 1902 s'a ivit în Egipt distrugând asemenea peste 40.000 vieți omenesti.

Rând pe rând s'a ivit apoi colera în China, Turcia, Prusia, Italia, Ungaria etc., iar în timpul războiului a cutreerat în bună voie toată lumea. După război cazurile de holeră nu s'au ivit decât în Azia, iar în Europa în Germania și cu deosebire în Rusia, unde în lipsa de nutreământ, medicii etc., milioane de copii și bătrâni, bărbați și femei, au murit în urma ei.

Baccilii acestei boli se numesc commabaccili, fiindcă sunt niște vermuleți în forma unei come. Aceștia nu se pot vedea decât cu microscopul—atât sunt de mici.

Ei ajung în corpul omenesc numai prin gură. Putem să-i căpătăm prin mâncare, ori prin apă, sau eventual prin contact direct cu persoane bolnave de această boală.

Aceste bacterii pot trăi în apă cam 2-3 luni și se pot chiar spori. Colera, când se capătă în apă de băut, e mult mai periculoasă, deoarece apa trece repede prin stomac și intestine, acidul gastric neputându-și desvolta puterea asupra baccilului.

Prin mâncare se poate căpăta, ea fiind atinsă

de mâna vre-unui bolnav, sau de vre-o mușcă care poartă baccilii.

Prin contact o pot căpăta cu deosebire îngrijitorii bolnavilor și medicii, cari vin în contact cu ei. În multe cazuri însă baccilul ajuns în stomac poate fi omorât de acidul gastric.

Colera este de trei feluri ușoară, grea și foarte grea. Cea dintâi e foarte periculoasă fiindcă nu se poate constata precis și la iuteală și obvine în formă de diaree. De multe ori trece totuși în câteva zile.

La colera grea bolnavul vomeează în continuu, are scaun des, sughiță, urinează. Pierzând bolnavul multă umezeală din el, sângele se îngroașă și e sete, dar apa băută o vomeează din nou; își pierde graiul, are sgârsciuri mai cu seamă în pulpe, degetele i-se fac vinete, pielea răcește și în puțin timp moare.

Cel dintâi lucru ce trebuie făcut în astfel de cazuri este de a împiedica lățirea ei, iar înainte de aceasta dacă se poate chiar împiedicarea aducerei baccililor.

Cel bolnav trebuie pus într'un loc singuratic, sau dacă este spital în apropiere trebuie dus la spital. Cel care vine în atingere (îngrijește) pe bolnav trebuie să-și spele mâinile totdeauna înainte de mâncare.

Mâncările rămase nu-i permis a fi date altora. După însănătoșirea bolnavului odaia și obiectele cu cari a fost în contact bolnavul trebuiesc desinfectate total, așa după cum prescrie medicul.

Orice apă trebuie fierată și apoi beută, iar pe scaunul bolnavului să se arunce var stins.

Berea și vinarsul (țuica) sunt foarte periculoase și vinul încă să nu fie băut.

Unde este caz de coleră trebuie să îngrijim și de mâncăruri.

Cele mai bune mâncări sunt acelea grele de mistuit. Mâncările trebuiesc bine fierte și fripte ouă, cafea și pâne prăjită. Poame, pepeni și alte fructe nu-i ertat să mâncăm. Asemenea să nu mâncăm salată, cașuri și salamă.

Să mâncăm cu cumpătate și numai în locuri unde este curățenie. Inainte de mâncare se pot lua și câțiva picuri de acreală, căci acidele omoară baccilii.

Cumpătul și curățenia înainte de toate, iar apoi numai decât trebuie chemat medicul care singur poate ajuta

Foalele și picioarele bolnavului trebuie învăluite în cârpe calde și din când în când va trebui să-i dăm mici bucați de ghiață.

PLANETA VENUS

EȘI EA un pământ ca pământul nostru. Ea primește razele dela soare și le aruncă în spațiu ca luna. Dela sine nu are mai multă lumină ca și pământul nostru. Printr'o lunetă Venus se vede în formă de crai nou, seamănă la perfecție cu Diana. Marginile acestui crai nou nu sunt regulate, iar polul austral e lătit rotund, pe când cel boreal e ascuțit. Ea are chiar atmosferă întrucât e trecere treptată între partea luminată și cea întunecată și de pe norii strălucitori, sau umbrele ușoare, care îi păstrează discul.

Diămetrul acestui glob e tocmai cât al pământului, cu deosebire de o miime cel mult, dară Venus e mult mai ușor decât noi, densitatea fiindu-i opt zecimi din a noastră.

Venus stă în legătură cu pământul nu numai prin lumină, ci și prin atragere. Depărtarea care ne desparte de ea este de 41 milioane de kilometri.

Pentru a o trece, lumina întrebuițează numai două minute și șaptesprezece secunde.

Dacă razele luminoase aruncate de Venus pe pământ, întrebuițează numai două minute și 17 secunde ca să ne vie, atragerea între cele două planete merge și mai repede, căci nu întrebuițează nici o secundă. Și ce minune! Simțim la 41 de milioane de kilo-

metri înrăurirea ei tainică; simțim că trece nu departe de noi și lunecând pe povârnișul fermecat al atragerei ei, părăsim o clipă orbita regulată a drumului nostru în jurul soarelui și ne apropiem de brazda ei. Mecanica socotește această cotire și o ține în seamă.

Anul pe Venus e numai de 224 de zile. E foarte scurt! Dar în schimb se pare că zilele sunt foarte lungi, ori mai bine, veșnice. Norii de acolo ne împiedică grozav și nu-i putem hotărî bine mișcarea de învârtire în jurul osiei sale. Mai mulți astronomi deduc că s'ar putea ca Venus să aibă neîncetat aceeași emisferă în spre soare. Dacă ar fi așa, ar fi zi veșnică pe o parte, iar pe cealaltă noapte veșnică. Ar fi o lume ciudată.

De o parte lumină, căldură viață, de alta noaptea și frigul înghețat al morții. Ce forme de vietăți, ce fel de locuitori!

Știința stelelor ne deschide acuma orizonturi neașteptate în privința vieții de dincolo de Pământ. Știm că Pământul, Venus și Marte sunt trei patrii plutitoare, cârmuite de aceleași puteri, de aceeași atragere și legate de clătinările aceluiași magnetism. Privită din acest punct de vedere Venus e și mai interesantă pentru noi, decum a fost în vremurile străvechi. Cunoștința acestor simpatii cerești nu-i oare întâiul pas spre cucerirea altor lumi?

IN LUMEA STUDENȚILOR BIBLIEI

NUMĂRUL studenților în Biblie nu este mare în această țară. Ei sunt ici, colo, suflete credincioase în mijlocul pseudo creștinismului ce stăpânește satele noastre.

Studenții Bibliei au aderenți puțini, dar tari. Sunt stânci de granit pe care nu le clintește din doctrina lor creștină nici haina preotului nici ura cărciumarului.

Țărani simpli. Suflete umile și pline de cinstea pe care o poate aduce cu sine credința în Dumnezeu și speranța în biruința binelui.

Aceste insule cari cred cu îndărătnicie în învățătura lor au de luptat cu foarte multe greutăți.

Sunt preoți cari ne admitându-le doctrina îi prigonesc. Și rău fac acești păstori sufletești ai satelor cari au datoria de a întrona între gospodari armonia și buna învoire.

Am vorbit cu câțiva studenți ai Bibliei și am rămas surprins de istețimea cu care pot să discute chestiuni biblice.

Unde intervine neștiința se adaugă bună voința. Unde face simplitatea domnește cinstea. Și câți opincari aderenți ai acestei asociațiuni nu pot învinge în logica credinței pe mulți intelectualii...

Al doilea vrăjmaș de moarte al studenților Bibliei răspândiți prin sate e nelipsitul cărciumar. Ura lui contra acestor credincioși are rădăcină în aceea că studenții Bibliei sunt antialcooliști.

Ei sunt pentru moralitate.

Ei sunt pentru credință în Isus și învățătura lui.

Ei sunt oamenii lui Dumnezeu.

În scurta mea excursie, deși nu sunt adeptul acestei asociațiuni, i-am admirat.

Și am convingerea că am avut ce admira.

Ordin Ministerial cu privire la libertatea răspândirii cuvântului evanghelic

IN TIMPUL din urmă autoritățile României au luat o foarte aspră procedură de persecuție contra sectelor evanghelice: adventiste, baptiste și mileniste. În deosebi în satele mai depărtate de centrele publice și de privirea publică, primpretorii cât și jandarmii, plin de zel, și-au pus toată forța cu foc și sabie, de a împiedica răspândirea cuvântului evanghelic. În multe orașe mai mari prefectii, prin ordine proprii, au împiedecat întrunirile religioase a acestor secte. În urma persecuției grozave strigătele dureroase au ajuns până la camerele ministeriale, de unde s'au întors cu un rezultat mângăitor. Ministerul de interne a trimis o telegramă circulară tuturor prefecturilor din țară prin care, conform ordinului guvernamental, întrezice ca sectele religioase să mai fie conturbate și permite, că executarea cultului să fie și mai pe departe neconturbat.

Germania vrea să plătească Italiei...
cu filme!

ZIARUL „Mundo“ anunță că Germania a oferit Italiei filme cinematografice în contul reparațiilor.

Unul din aceste filme e evaluat la 30 de milioane lire; iar întreg stocul de filme va fi cedat pentru 200 de milioane lire.

Se asigură că Mussolini va refuza oferta germană.

Un caz rar de longevitate

ÎN comuna Rusești din județul Orhei a încetat din viață locuitorul Petrea Larguță în vârstă de 118 ani. Acest ou-fenomen, a trăit o viață aventuroasă obiectiv vorbind: A luat parte la războiul din Crimeea și la campaniile pentru cucerirea Caucazului și Taškentului. Însă de fapt, ducea o viață foarte cumpătată și a ajuns la o vârstă așa de frumoasă, fără a fi ca alți bătrâni împovărați de infirmități.

Vrednicul bătrân era de o statură impunătoare, își păstrase dantura și vederile ca și în tinerețe, iar toți cei ce-l vedeau nu se puteau opri să-l compare cu patriarhii biblicei.

Venerabilul decedat a lăsat și un testament verbal prin care și sfătuiește prietenii că dacă vor să ajungă la o vârstă apropiată de a sa, să se ocupe cu agricultura, să nu fumeze și nici să nu bea spirtoase, să mănânce și să doarmă cumpătat.

Este prea multă apă în Ocean?

ÎN „Yorker Post“, d. Stracey Chitherton, preocupat de recentele trombe marine și, în general, de nivelul prea ridicat al mării, a pus întrebarea neliniștitoare: „Să fie oare prea multă apă în Ocean? D. Chitherton răspunde că da. Niciodată nu s'a mai întâmplat până acum ca marea să fi deschis spărturi mari în zidurile enorme ale castelului din Shanghai și el crede că cel mai târziu peste 50 de ani, dacă apa va continua să crească în mări, valurile Tamizei de la Londra vor fi în mod regulat inundate și valurile se vor revărsa asupra caselor londoneze. Aceasta n'ar fi încă nimic, dacă fenomenul n'ar fi un indiciu că marea va înghiți încetul cu încetul pământul.

„Daily Cronicle“ care a intervievat pe un funcționar al amiralității asupra acestei probleme, relatează că acesta din urmă s'a arătat serios preocupat: „Cum de nu ne-am gândit noi niciodată să măsurăm apa din mare? — a exclamat el. „Ar trebui să ne asigurăm de acest fapt și să aducem chestiunea

înaintea comitetului pentru apărarea imperială.“

În schimb, la oficiul meteorologic, domnește mai mult optimism. „Nu sunt motive de a ne alarma, a declarat unul din conducătorii oficiului. „Volumul apei în mări este cam de vre-o 1,229.945.870 chilometri cubi. E adevărat că există variațiuni în fluxuri, dar dacă fluxul se ridică într-o parte el scade în altă parte. Puteți asigura publicul că se va mai putea plimba multă vreme liniștit pe malurile Tamizei.“

Biblia spune: Toate râurile curg în mare și marea nu s'a mai umple: la locul de unde au venit râurile, acolo se întorc iarăș. (Ecles. 1:7) Deci nu-i frică.

Belgia introduce sistemul „telegramele de lux“

DIN Bruxelles se anunță că direcțiunea poștelor belgiene va institui, în curând, în interiorul țării, regimul telegramele de lux, privitor la anunțarea sau felicitarea pentru căsătorii, nașteri etc., sau pentru condoleanțe.

Aceste telegrame,—cari există de mult în Suedia și în Elveția,—sunt scrise pe hârtie bună și se expediază cu o suprataxă percepută în folosul operelor de binefacere.

Înregistrăm această știre cu un sentiment de melancolie, neputând uita cum se expediază, uneori, la noi până și telegramele urgente.

Despre cele de lux noi ar trebui să vorbim, poate, peste un veac...

Faimosul mediu Guzik demascat la Sorbonna

ÎN recente experiențe, privitoare la fenomenele metapsihice, făcute la Sorbonna de către faimosul mediu polonez Guzik, s'a descoperit cu cea mai mare ușurință manevrele întrebunțate de el spre a provoca așa zise fenomene metapsihice.

S'a redactat un proces-verbal, în care controlorii calificați ajung la concluzia următoare: Din experiențele făcute în laboratorul de biologie experimentală dela Sorbonna, reiese până la evidentă, că mediul Guzik a întrebunțat fraude grosolane.

Testamentul straniu al unei milionare

LA Viena a murit de curând bătrâna d-nă Bertha Flesch, văduva renumitului fabricant de zahăr din Triest, Basevi, foarte cunoscut în lumea parlamentară în timpul imperiului.

D-na Flesch care era certată cu rudele, a lăsat întreaga avere de

peste șazeci miliarde coroane pentru construirea unei biserici la Edlach, lângă Reichenau, sat mic unde posedă o vilă. Rudele au atacat testamentul pe motiv că testatară nu se bucura de toate facultățile mintale, într'u cât nu poate fi normală ideea de a construi o biserică grandioasă într'un sat.

N. R. Dacă bătrâna Flesch ar fi împărțit miliardele ei celor lipsiți, atunci ar fi fost mai mic numărul celor sinucizi din Viena.

137.000 Franci

S'A vândut un volum de Shakespeare, intitulat: „Răpirea Lucreției“, lucrare din care nu există decât 5 exemplare în lume. Cumpărătorul e un american. Licitația s'a ținut la Londra.

Campania electorală

S'A făcut în Germania mai ales prin telefonia fără fir. Mulți candidați au vorbit în punctele importante ale sectoarelor și au fost auziți de toți alegătorii cari au voit s'asculte.

Terenul alunecă în Spania

A LUNECĂRILE de teren de lângă Monachil, în Grenada, care se opriseră au reînceput, și amenință să distrugă în mersul lor Monachil. Locuitorii își părăsesc casele și se refugiază în satele vecine.

Școlari și ucenici găzduiți de un fiu al regelui Angliei

CEL de al doilea fiu al regelui, ducele de York, va găzdui și anul acesta elevi din școlile publice și ucenici de fabrici, la reședința sa de vară din Romney și a trimis în acest scop 200 invitațiuni, 200 către fabrici și uzine în toată țara și 200 către școlile publice, cerând să aleagă tinerii cari vor trebui să vină la Romney.

Nașterile și căsătoriile în Ungaria

DUPĂ o recentă publicație a oficiului statistic, Ungaria, care înainte de război era întrecută numai de unele state balcanice în privința numărului nașterilor și căsătorilor, a ajuns cea din urmă dintre țările europene.

Cel mai mare submarin

DIN lume, a fost construit de curând în Anglia și are o capacitate de deplasare de 3600 tone în apă și de 2780 la suprafață.